Αγωνιστική Συνεργασία στην ΟΤΟΕ

ΝΑ ΑΚΥΡΩΣΟΥΜΕ ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΤΡΑ Ε.Ε- ΔΝΤ-ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Μέσα στο επόμενο διάστημα κυβέρνηση – θεσμοί σχεδιάζουν τον τρόπο που θα επιβάλλουν άμεσα τις βίαιες αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις που απαιτούν Κεφάλαιο-ΕΕ-ΔΝΤ στο τομέα και των εργασιακών δικαιωμάτων. Αναδιαρθρώσεις που θεωρούν απαραίτητες για μια αμφίβολη "ανάπτυξη", που βασικές συνιστώσες της είναι η **εργασιακή ζούγκλα, τα τεράστια ποσοστά ανεργίας, μισθοί πείνας για τους εργαζόμενους και η ισοπέδωση συντάξεων και κοινωνικών παροχών. Οι εκπρόσωποι της Ε.Ε. και του ΔΝΤ, με πλήρη υποστήριξη των ντόπιων εργοδοτών όπως φάνηκε και από τις προτάσεις του ΣΕΒ, επιχειρούν να νομιμοποιηθεί ο σημερινός κοινωνικός μεσαίωνας. Έτσι θέλουν να θεσμοθετηθεί νέο κύμα αντεργατικών μέτρων** τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα.

Οι βασικές επιδιώξεις τους στον ιδιωτικό τομέα, με βάση και την αποκαλυπτική έκθεση της Βουλής που κυκλοφόρησε δημόσια αρχές Νοεμβρίου καθώς και άλλες πηγές, είναι:

- Ουσιαστική **κατάργηση των Κλαδικών συμβάσεων και επικράτηση των Επιχειρησιακών.** Καμία αλλαγή στο ήδη υπάρχον πλαίσιο που δεν επιτρέπει επέκταση των συλλογικών συμβάσεων, ώστε η κάθε επιχείρηση να προσδιορίζει σύμφωνα με τις επιθυμίες της μισθούς και εργασιακές σχέσεις. Συνέχιση της απαγόρευσης της μονομερούς προσφυγής των συνδικάτων στη διαιτησία (ΟΜΕΔ), παρότι υπάρχει αντίθετη απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας, με αποτέλεσμα να δίνεται η δυνατότητα στους εργοδότες να μπλοκάρουν κάθε προσφυγή.

- **Ομαδικές απολύσεις** (αύξηση από 5 σε 10% του μηνιαίου ορίου) και κατάργηση της σύμφωνης γνώμης του κράτους που ήταν μέχρι τώρα απαραίτητη.

- Νέες μειώσεις σε μισθούς και **θεσμοθέτηση «Υποκατώτερου» Βασικού Μισθού που**

θα λαμβάνουν όλοι οι νεοεισερχόμενοι στην αγορά εργασίας. Αμφισβήτηση των «3ετιων» και άλλων κοινωνικών επιδομάτων στον ιδιωτικό τομέα.

- **Συνδικαλιστικός νόμος και καθοριστικό χτύπημα στις ήδη κουτσουρεμένες συνδικαλιστικές και δημοκρατικές ελευθερίες.** Με την ουσιαστική κατάργηση του δικαιώματος στην απεργία, (ήδη το 95% των απεργιών στην Ελλάδα βγαίνουν παράνομες από την ανεξάρτητη δικαιοσύνη τους) και τη θεσμοθέτηση της ανταπεργίας (lock out) θέλουν να παροπλίσουν το εργατικό κίνημα που δεν έχουν στο χέρι, άσχετα αν προσπαθούν επικοινωνιακά να επικεντρωθούν στα «προνόμια» των επαγγελματιών συνδικαλιστών του εργοδοτικού – κυβερνητικού συνδικαλισμού.

Αυτή η νέα σφαγιαστική επίθεση, προστίθεται στο ήδη καταστραμμένο κοινωνικό τοπίο που έχει διαμορφωθεί από την 6χρονη εφαρμογή των αντεργατικών – αντιλαϊκών νόμων, το τοπίο των απολύσεων, της ανεργίας, της φτωχοποίησης, της απληρωσιάς, τον φοροεπιδρομών, της ακρίβειας.

Η στάση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αποτελεί ακόμη ένα παράδειγμα ότι υποτάσσεται και υιοθετεί τις πιο αντιλαϊκές πολιτικές. **Αποδέχεται όλο το υφιστάμενο μνημονιακό πλαίσιο, αποδέχεται σαν βάση συζήτησης τις νέες εξωφρενικές απαιτήσεις της Τρόικας, και προσπαθεί να αποπροσανατολίσει με δήθεν «διορθωτικές προτάσεις».** Οι κυβερνητικές προτάσεις για έγκριση εκ των υστέρων των ομαδικών απολύσεων (!) και εφαρμογής μερικής απασχόλησης αντί για απολύσεις (!) είναι απλώς «στάχτη στα μάτια των εργαζομένων», γιατί όλοι ξέρουμε ότι το τελικό αποτέλεσμα θα είναι και ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και απολύσεις με χαμηλότερες αποζημιώσεις.

Όλοι γνωρίζουμε ότι τα νέα μέτρα θέτουν για μια ακόμα φορά στο στόχαστρο τους εργαζόμενους στον κλάδο των τραπεζών. Ο στόχος είναι για μια συνολική αναδιάρθρωση του μοντέλου του τραπεζικού υπάλληλου, με χαμηλότερες αποδοχές, λιγότερες θέσεις εργασίας -επέκταση των ενοικιαζόμενων και της ανάθεσης εργασιών σε εξωτερικούς συνεργάτες, περισσότερη εντατικοποίηση της δουλειάς και εξοντωτικό ανταγωνισμό μεταξύ των εργαζομένων στο κυνήγι της στοχοθεσίας. Οι έμμεσες και άμεσες απειλές με αφορμή τα νέα μέτρα, καθώς και τα προγράμματα αποχωρήσεων χιλιάδων εργαζομένων που πολλές φορές κάθε άλλο παρά «εθελούσιες» αφορούν, είναι χαρακτηριστικά για τα σχέδια των τραπεζιτών.

Πιστός στην γραμμή της υποταγής και του «Μένουμε Ευρώπη» πάση θυσία, ο επίσημος συνδικαλισμός των ΓΣΕΕ-ΟΤΟΕ, κρατάει στάση συναίνεσης και σήμερα που ξεδιπλώνεται

όλη η επίθεση στα εργασιακά. Η ΓΣΕΕ δεν θέλει συντονισμό και κλιμάκωση του αγώνα προκηρύσσοντας αργά 24ωρη απεργία στις 8 Δεκέμβρη, ώστε να μην γίνει πανεργατική όπως πρότεινε η ΑΔΕΔΥ και άλλα σωματεία και ομοσπονδίες.

Ας μην υπάρχουν αυταπάτες. Ο εργοδοτικός – κυβερνητικός συνδικαλισμός σε ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ,ΟΤΟΕ, όχι μόνο δε θα βάλει πλάτη στο να αναπτυχθεί ένα νικηφόρο, επικίνδυνο ταξικό, ανατρεπτικό εργατικό κίνημα αλλά θα δράσουν πυροσβεστικά σε οποιαδήποτε σπίθα αντίδρασης. Είναι νωπή η εμπειρία από τη “μάχη” που δεν έδωσαν ενάντια στο αντιασφαλιστικό έκτρωμα που πρόσφατα ψηφίστηκε. Πρόσφατο χαρακτηριστικό παράδειγμα η συμφωνία ΣΕΒ, ΓΣΕΕ, κυβέρνησης για «εθνική γραμμή» διαπραγμάτευσης με τους θεσμούς για το εργασιακό και η ανταμοιβή της ΓΣΕΕ για αυτή τη στάση με 2,1 εκ ευρώ για … επιμόρφωση συνδικαλιστών.

Αυτή η εικόνα κυριαρχεί και στον κλάδο των τραπεζών. Η ΟΤΟΕ σήμερα δεν έχει πάρει καμία πρωτοβουλία κινητοποίησης του κλάδου και η αντίδρασή της περιορίζεται στη διοργάνωση ημερίδας σε ξενοδοχείο!!! ΟΤΟΕ και Σύλλογοι υποτάσσονται στη λογική της «ανάπτυξης» και κερδοφορίας των τραπεζών, στη λογική του “σοβαρού ρεαλιστικού διαλόγου” με την εργοδοσία στα πλαίσια της αντοχής της «εθνικής» οικονομίας μακριά από τα συμφέροντα της πλειοψηφίας των εργαζομένων.

Έχει προσφέρει απλόχερα ταξική ειρήνη και σιωπή, με μια κλαδική σύμβαση όπως την ήθελαν οι τραπεζίτες, που δεν μας διασφαλίζει όπως και τότε είχαμε καταγγείλει. ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-Εργοδοτικοί δεν έχουν προβάλει καμία αντίδραση στις ελαστικές σχέσεις εργασίας, στη μείωση χιλιάδων θέσεων εργασίας μόνο μέσα στο 2016. Άκριτη αποδοχή των προγραμμάτων «εθελουσίας», και σε πολλές περιπτώσεις καμία αντίδραση στις έμμεσες και άμεσες απειλές απέναντι στο προσωπικό.

Η αντεπίθεση και ο δρόμος του αγώνα η μόνη μας επιλογή

Θυμός, αγανάκτηση αλλά και απογοήτευση κυριαρχεί στους εργαζόμενους. Θέλουν να μας πείσουν ότι δεν έχει νόημα κανένας αγώνας, έχουν σπείρει το φόβο και την τρομοκρατία στους χώρους δουλειάς, γιατί φοβούνται ένα αληθινά δυναμικό ενωτικό ταξικό εργατικό κίνημα, με σημαία τις ανάγκες των εργαζόμενων και ανυποχώρητο ως τη νίκη. Τα αγωνιστικά σκιρτήματα είναι αναντίστοιχα της επίθεσης. Απαιτείται ένα **νέο ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό και συνδικαλιστικό κίνημα που θα μετατρέψει τις διάσπαρτες σπίθες σε φωτιά. Ένα κίνημα που**

- **Δε θα συμβιβάζεται αλλά θα οργανώνει ανυποχώρητο και ανατρεπτικό αγώνα.**

- **Θα στέκεται απέναντι στον κυρίαρχο εργοδοτικό – κυβερνητικό συνδικαλισμό.**

- **Θα επιδιώκει το συντονισμό και την ενοποίηση των εργαζόμενων, αναδεικνύοντας πρωτοβουλίες δράσης και το ρόλο των γενικών συνελεύσεων.**

Ένα κίνημα που θα αντιλαμβάνεται ότι πρέπει να εναντιωθούμε όχι σε κάποια μεμονωμένα μέτρα, αλλά και στις βασικές κατευθύνσεις ξένου και ντόπιου Κεφαλαίου, της Ε.Ε. και του ΔΝΤ που στόχο έχουν την ανάταξη των κερδών και την αντιμετώπιση της κρίσης τους. Επομένως είναι απαραίτητο ένα κίνημα με στόχους συνολικής διεξόδου και σύγκρουσης και όχι απλά εξαίρεσης, υπεράσπισης του παλιού ή απλής επιβίωσης.

Που θα παλεύει για την κατάργηση όλων των μνημονιακών νόμων. Τη ρήξη και έξοδο από την φυλακή της Ε.Ε. και των δημοσιονομικών Ευρωσυμφώνων, τον απεγκλωβισμό από την θηλειά του Χρέους και τη διαγραφή του, το πέρασμα των τραπεζών σε δημόσια ιδιοκτησία, καθώς και των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας, με εργατικό και κοινωνικό έλεγχο προς όφελος του λαού και όχι του κεφαλαίου.

Ένα κίνημα που θα τολμά να διεκδικεί αξιοπρεπή ζωή των εργαζομένων με βάση τις πραγματικές μας ανάγκες και δυνατότητες σήμερα, δηλαδή αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις, μείωση ωρών εργασίας, ενιαίες εργασιακές σχέσεις μόνιμης σταθερής δουλειάς. Τα αυτονόητα στον 21ο αιώνα.

Σ΄αυτό το δρόμο καλεί η Αγωνιστική Συνεργασία στην ΟΤΟΕ. Μπορεί να φαίνεται δύσκολος, όμως είναι ο μόνος δυνατός να νικήσει. Η ιστορία έχει αποδείξει ότι με δυναμικούς αγώνες και λογική σύγκρουσης το εργατικό κίνημα πέτυχε νίκες. Ό,τι κερδίσαμε, ήταν χάρη στο συλλογικό αγώνα και την τόλμη των εργαζόμενων. **Η μάχη της απεργίας της 8 Δεκέμβρη είναι δική μας υπόθεση. Απεργούμε κόντρα σε όλους και όσα μας κλέβουν στη ζωή! Κάθε απεργός είναι "καρφί" στο μάτι των τραπεζιτών και του Κεφαλαίου**. Να αποδείξουμε ότι έχουμε φωνή και δύναμη, να δώσουμε κάθε μάχη για το σήμερα και για το μέλλον.

30-11-2016

http://pantrapezikosxhma.blogspot.gr/